

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 493/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Adriánom Cakom, advokátska kancelária, Rázusova 6, Trnava, vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave v konaní vedenom pod ČVS: KRP-7/1-VYS-TT-2018; vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Tp 59/2018 a jeho uznesením z 25. júla 2018 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tpo 66/2018 a jeho uznesením z 9. augusta 2018; vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 31 T 123/2018 a jeho uznesením z 22. augusta 2018 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 142/2018 a jeho uznesením zo 6. septembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. septembra 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave (ďalej len „vyšetrovateľ“) v konaní vedenom pod ČVS: KRP-7/1-VYS-TT-2018; vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) dohovoru postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Tp 59/2018 a jeho uznesením z 25. júla 2018 a postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tpo 66/2018 a jeho uznesením z 9. augusta 2018; vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 T 123/2018 a jeho uznesením z 22. augusta 2018 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 142/2018 a jeho uznesením zo 6. septembra 2018. Dátum odovzdania sťažnosti na poštovú prepravu je nečitateľný.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 22. januára 2018 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. a) a c) v spojení s § 20 a § 138 písm. b) Trestného zákona.

Splnomocnením z 24. januára 2018 prevzal obhajobu sťažovateľa JUDr. Adrián Cako.

Dňa 20. júla 2018 sa vykonalo preštudovanie spisu po skončení vyšetrovania.

3. Uznesením okresného súdu sp. zn. 9 Tp 59/2018 z 25. júla 2018 bolo rozhodnuté o predĺžení lehoty trvania väzby sťažovateľa do 10. septembra 2018.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil obhajca.

4. Dňa 31. júla 2018 bola na sťažovateľa podaná obžaloba.

5. Uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 66/2018 z 9. augusta 2018 bola sťažnosť podaná proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 9 Tp 59/2018 z 25. júla 2018 zamietnutá.

6. Dňa 17. augusta 2018 podal sťažovateľ návrh na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní.

7. Dňa 22. augusta 2018 sa na okresnom súde v trestnej veci sťažovateľa vykonalo hlavné pojednávanie (správne má byť neverejné zasadnutie o trvaní väzby po podaní obžaloby, pozn.). Uznesením okresného súdu sp. zn. 31 T 123/2018 z 22. augusta 2018 bolo rozhodnuté o ponechaní sťažovateľa vo väzbe.

8. Uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Tos 142/2018 zo 6. septembra 2018 bola zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 31 T 123/2018 z 22. augusta 2018.

9. Porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru vidí sťažovateľ v týchto skutočnostiach:

Preštudovanie spisu po skončení vyšetovania 20. júla 2018 nebolo vykonané v súlade s ustanovením § 208 Trestného poriadku. Nezákonným preštudovaním spisu došlo k závažnej procesnej chybe a k porušeniu ustanovení zabezpečujúcich práva obhajoby. Na podklade nezákonne vykonaného preštudovania spisu sa následne rozhodlo o predĺžení lehoty väzby sťažovateľa, bola na neho podaná obžaloba a rozhodlo sa o jeho ponechaní vo väzbe aj po podaní obžaloby, pričom sa vykonalo aj hlavné pojednávanie.

K procesnej chybe v podobe nezákonného preštudovania spisu došlo v dôsledku neprítomnosti obhajcu sťažovateľa pri tomto úkone v termíne, o ktorom nebol obhajca riadne upovedomený, a to najmenej 3 pracovné dni pred úkonom (§ 208 Trestného poriadku). V dôsledku neúčasti obhajcu pri preštudovaní spisu bolo sťažovateľovi odňaté

právo oboznámiť sa s výsledkami vyšetrovania za účasti obhajcu, právo navrhnúť dôkazy vo svoj prospech a radiť sa s obhajcom o ďalšom postupe a spôsobe obhajoby.

Obhajca nebol o preštudovaní spisu vopred upovedomený. Upovedomenie o preštudovaní spisu mu bolo doručované formou zásielky „do vlastných rúk“, dôsledkom čoho sa termín doručenia zásielky určoval podľa § 66 Trestného poriadku. Zásielka bola na pošte uložená 12. júla 2018 a za doručeníu sa považovala uplynutím 3 pracovných dní, t. j. 17. júla 2018 (dni 15. a 16. júla 2018 pripadali na víkend). Preštudovanie spisu bolo naplánované na 20. júla 2018, preto posledný deň na riadne upovedomenie o tomto úkone by mal pripadať na 16. júl 2018 tak, aby lehota 3 dní na prípravu vyplývajúca z ustanovenia § 208 Trestného poriadku bola zachovaná. Táto lehota však zachovaná nebola.

O tom, že upovedomenie o preštudovaní spisu bolo obhajcovi doručované do vlastných rúk, svedčí potvrdenie dodania, na ktorom je jasne vyznačené, že ide o úradnú zásielku. Podľa poštových podmienok účinných od 1. novembra 2017 je úradnou zásielkou korešpondencia určená do vlastných rúk účastníkom konaní pred orgánom verejnej moci s dokladom pre odosielateľa o jej podaní (doporučene) a s dokladom o jej dodaní adresátovi. Skutočnosť, že ide o úradnú zásielku, vyplýva ďalej z nápisu „UZ“, ktorý je vyznačený na obálke a znamená „úradná zásielka“. Vyplýva to aj z doručeníek o prevzatí zásielok, ktorými sa obhajcom oznamovalo preštudovanie spisu.

Keďže preštudovanie spisu 20. júla 2018 sa vykonalo nezákonným spôsobom, nemalo na podklade takéhoto nezákonne vykonaného úkonu dôjsť k predĺženiu lehoty trvania väzby sťažovateľa, k podaniu obžaloby, k ponechaniu sťažovateľa vo väzbe a k vykonaniu hlavného pojednávania. V dôsledku porušenia obhajobných práv sťažovateľa a závažnej procesnej chyby nemožno uvažovať o jeho trestnom stíhaní ako o takom trestnom stíhaní, ktoré je vedené zákonom určeným spôsobom, ale ani o väzbe sťažovateľa ako o väzbe nariadenej v zmysle zákona.

10. Nezákonnosť preštudovania spisu namietal sťažovateľ prvýkrát počas výsluchu na okresnom súde pri rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby. Následne namietal nezákonnosť preštudovania spisu v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, ktorým sa rozhodlo o predĺžení lehoty trvania jeho väzby. Krajský súd námietku opomenul aj napriek tomu, že išlo o podstatnú a významnú námietku a nijako sa s ňou nevysporiadal, čím porušil

právo sťažovateľa na odôvodnené súdne rozhodnutie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nezákonnosť preštudovania spisu ďalej namietal na verejnom zasadnutí okresného súdu, keď sa rozhodlo o jeho ponechaní vo väzbe, ako aj v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o ponechaní vo väzbe. Okresný súd a krajský súd sa pri rozhodovaní o ponechaní sťažovateľa vo väzbe vysporiadali so sťažovateľovou námietkou nesprávne, bez akejkoľvek právnej relevancie. K dôkazom predloženým sťažovateľom na verejnom zasadnutí (doklad o sledovaní zásielky UC202276437SK, potvrdenie o dodaní tej istej zásielky) sa všeobecné súdy žiadnym spôsobom nevyjadrili. Stalo sa tak aj napriek tomu, že išlo o podstatnú a pre rozhodnutie významnú námietku. Zo stanoviska všeobecných súdov nevyplýva, na základe akých úvah dospeli k záveru o nedôvodnosti námietky, pričom absentujú aj právne a logické úvahy vedúce k záveru o námietke.

11. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„I. Postupom v trestnom konaní vedenom na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Trnave pod ČVS: KRP-7/1-VYS-TT-2018, na Okresnom súde Galanta vedenom pod sp. zn.: 31T/123/2018 boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Postupom a rozhodnutím Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 9Tp/59/2018 zo dňa 25.07.2018 a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 5Tpo/66/2018 zo dňa 09.08.2018 boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

III. Postupom a rozhodnutím Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 31T/123/2018 zo dňa 22.08.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 5Tos/142/2018 zo dňa 06.09.2018 boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

IV. Rozhodnutie Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 9Tp/59/2018 zo dňa 25.07.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 5Tpo/66/2018 zo dňa 09.08.2018, rozhodnutie Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 31T/123/2018 zo dňa 22.08.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 5Tos/142/2018 zo dňa 06.09.2018 sa zrušujú.

V. Sťažovateľ sa bezodkladne prepúšťa z väzby na slobodu.

VI. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Okresná prokuratúra Galanta, Okresný súd Galanta a Krajský súd v Trnave sú povinní nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 298,08 Eur (za 2 úkony právnej služby 2 x 139,83 Eur, t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, ústavná sťažnosť, 2 x 9,21 Eur režijný paušál) na účet právneho zástupcu sťažovateľa..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

12. Z odôvodnenia sťažnosti obhajcu sťažovateľa z 27. júla 2018 doručeného okresnému súdu 30. júla 2018 smerujúceho proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 9 Tp 59/2018 z 25. júla 2018 vyplýva, že dôvod, pre ktorý bolo rozhodnuté o predĺžení lehoty trvania väzby, je vyvrátený konštatovaním súdu, podľa ktorého sa preštudovanie spisu riadne uskutočnilo 20. júla 2018. Ak bolo preštudovanie spisu tohto dňa riadne vykonané, potom nebol daný dôvod na predĺženie lehoty trvania väzby v prípravnom konaní, lebo vyšetrowanie bolo ukončené a boli splnené podmienky na podanie obžaloby. Bez ohľadu na závery súdu trvá obhajoba na tom, že preštudovanie spisu 20. júla 2018 nebolo riadne uskutočneným úkonom vzhľadom na neupovedomenie obhajcu a jeho neprítomnosť pri tomto úkone.

13. Z uznesenia krajského súdu č. k. 5 Tpo 66/2018-67 z 9. augusta 2018 vyplýva, že ním bola zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom (ako aj ďalšími obvinenými) proti uzneseniu okresného súdu č. k. 9 Tp 59/2018-46 z 25. júla 2018. Podľa názoru krajského súdu vyšetrowanie v prípravnom konaní nebolo postihnuté prierahmi, ktoré by spôsobili svojou nečinnosťou orgány činné v trestnom konaní. Zdôvodnenie toho, že vyšetrowanie (vrátane podania obžaloby) nebolo možné uskutočniť v rámci základnej lehoty trvania

väzby v prípravnom konaní, je správne. Neboli to orgány činné v trestnom konaní, ktoré svojou nečinnosťou spôsobili prieťahy pri skončení vyšetrovania.

14. Zo zápisnice o neverejnom zasadnutí sp. zn. 31 T 123/2018 z 22. augusta 2018, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o trvaní väzby po podaní obžaloby, vyplýva, že podľa obhajcu sťažovateľa s ponechaním sťažovateľa vo väzbe po podaní obžaloby nesúhlasí, keďže podaniu obžaloby predchádzali procesné chyby a závažné porušenia zákona, pričom zásadné porušenie zákona bolo spôsobené preštudovaním vyšetrovacieho spisu 20. augusta 2018 bez upovedomenia obhajcu, ako to vyplýva z listinných dôkazov, ktoré obhajca predložil.

15. Z odôvodnenia sťažnosti z 27. augusta 2018 podanej obhajcom sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 31 T 123/2018 z 22. augusta 2018 vyplýva v podstate argumentácia totožná s tou, ktorú obhajca uviedol na neverejnom zasadnutí 22. augusta 2018. Na základe predložených listinných dôkazov považuje za preukázané, že upovedomenie obhajcu o termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu bolo zasielané ako zásielka do vlastných rúk, a preto opačný záver okresného súdu považuje za neakceptovateľný.

16. Z uznesenia krajského súdu č. k. 5 Tos 142/2018-498 zo 6. septembra 2018 vyplýva, že ním bola sťažnosť podaná sťažovateľom (ako aj ďalšími obžalovanými) proti uzneseniu okresného súdu č. k. 31 T 123/2018-445 z 22. augusta 2018 zamietnutá. Podľa názoru krajského súdu s obhajcom sťažovateľa uplatnenou námietkou nesprávnosti postupu vyšetrovateľa vo vzťahu k ukončeniu prípravného konania a preštudovaniu vyšetrovacieho spisu sa okresný súd správne vysporiadal. Tieto výhrady obhajoby boli uplatnené už pri predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe a vždy boli vyhodnotené ako nedôvodné.

III.

17. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

18. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

19. Sťažovateľ uplatňuje v podanej sťažnosti v podstate dve argumentačné línie.

20. Najprv tvrdí, že hoci preštudovanie spisu 20. júla 2018 sa vykonalo nezákonným spôsobom (došlo k porušeniu obhajobných práv sťažovateľa, keďže jeho obhajca nebol o termíne tohto úkonu riadne upovedomený a úkonu sa nezúčastnil), následne došlo k podaniu obžaloby, k jeho ponechaniu vo väzbe po podaní obžaloby a k vykonaniu hlavného pojednávania (nie je jasné, či sa hlavné pojednávanie naozaj vykonalo alebo došlo iba k neverejnemu zasadnutiu o trvaní väzby po podaní obžaloby, pozn.). Vzhľadom na nezákonnosť preštudovania spisu považuje celý tento ďalší procesný postup za porušenie jeho obhajobných práv.

21. Okrem uvedeného sťažovateľ tvrdí, že pochybenie, ku ktorému došlo 20. júla 2018, znamená vo svojich dôsledkoch aj protiprávnosť predĺženia jeho väzby v prípravnom konaní, resp. jeho ponechania vo väzbe po podaní obžaloby.

22. Na rozhodnutie o prvej argumentačnej línii nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Keďže podľa presvedčenia sťažovateľa (ktoré v sťažnosti podrobne zdôvodňuje a listinnými dôkazmi dokladá) bol ukrátený na svojich obhajobných právach 20. júla 2018 v súvislosti s právom na preštudovanie vyšetrovacieho spisu v rámci ukončenia prípravného konania, má možnosť v ďalšom konaní vedenom okresným súdom na toto porušenie jeho práv poukazovať a domáhať sa nápravy. Pokiaľ by okresný súd rozhodol v jeho neprospech, bude mať možnosť uplatniť túto námietku v odvolacom konaní pred krajským súdom. To isté sa vzťahuje na prípadné nepriaznivé rozhodnutie krajského súdu, ktoré bude môcť napadnúť dovolaním, prípadne sťažnosťou ústavnému súdu. Inými slovami, sťažovateľ dosiaľ nevyčerpal všetky účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv v konaní pred všeobecnými súdmi, čo zakladá predčasnosť sťažnosti a znamená nedostatok právomoci ústavného súdu.

23. Druhú argumentačnú líniu sťažovateľa treba rozdeliť na dve časti.

23.1 Na rozhodnutie o tých častiach sťažnosti, ktoré smerujú proti uzneseniam okresného súdu sp. zn. 9 Tp 59/2018 z 25. júla 2018 a sp. zn. 31 T 123/2018 z 22. augusta 2018, nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako na to bolo už poukázané, vzhľadom na princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu prichádza táto do úvahy len po vyčerpaní všetkých účinných možností nápravy v konaní pred všeobecnými súdmi. Proti uzneseniam okresného súdu bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd v rámci opravného konania, čo zároveň vylučuje právomoc ústavného súdu. Treba tiež dodať, že sťažovateľ možnosť podania sťažnosti proti obom uzneseniam okresného súdu aj využil.

23.2 Tie časti sťažnosti, ktoré smerujú proti uzneseniam krajského súdu sp. zn. 5 Tpo 66/2018 z 9. augusta 2018 a sp. zn. 5 Tos 142/2018 zo 6. septembra 2018, treba považovať za zjavne neopodstatnené.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmavať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (*mutatis mutandis* I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Rovnako ako v rámci prvej argumentačnej línie aj v tejto časti sťažnosti (v ktorej sťažovateľ napáda správnosť rozhodnutí všeobecných súdov o predĺžení väzby v prípravnom konaní, resp. o ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby) podstatu porušenia označených práv vidí v tej istej námietke, teda v preštudovaní spisu 20. júla 2018 nezákonným spôsobom ukracujúcim ho na jeho zákonných obhajobných právach.

Z pohľadu ústavného súdu treba zdôrazniť, že z obsahu sťažnosti vôbec nevyplýva žiadna argumentácia, ktorá by vysvetľovala a preukazovala príčinnú súvislosť medzi

tvrdeným nezákonným preštudovaním vyšetrovacieho spisu a tvrdeným nedôvodným predĺžením väzby v prípravnom konaní, resp. ponechaním vo väzbe po podaní obžaloby.

Konzistentná argumentácia v uvedenom smere nevyplýva ani z listinných dôkazov, ktoré mal ústavný súd k dispozícii.

V odôvodnení sťažnosti obhajcu sťažovateľa z 27. júla 2018 smerujúcej proti predĺženiu väzby v prípravnom konaní sa tvrdí, že ak okresný súd považoval preštudovanie spisu 20. júla 2018 za riadne uskutočnené (a tým prípravné konanie za ukončené), potom nebol dôvod väzbu v prípravnom konaní predĺžiť. Zároveň sa však trvá na tom, že preštudovanie spisu bolo nezákonné a že preto sa prípravné konanie 20. júla 2018 neskončilo. Táto argumentácia sa ústavnému súdu javí skôr ako kontraproduktívna, pretože tvrdené neskončenie prípravného konania 20. júlom 2018 podporuje viac tézu o potrebe (správnosti) predĺženia väzby v prípravnom konaní (teda takého rozhodnutia, aké okresný súd prijal).

Z argumentácie obhajcu sťažovateľa prednesenej na neverejnom zasadnutí 22. augusta 2018 (v rámci rozhodovania o ďalšom trvaní väzby sťažovateľa po podaní obžaloby) nevyplývajú žiadne skutočnosti, resp. okolnosti, ktoré by ozrejmovali príčinnú súvislosť medzi tvrdeným nezákonným preštudovaním spisu a tvrdeným nezákonným predĺžením väzby sťažovateľa, resp. jeho ponechaním vo väzbe. To isté sa vzťahuje na odôvodnenie sťažnosti z 27. augusta 2018 podanej obhajcom sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o jeho ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby.

Za uvedených okolností krajský súd v rámci opravných konaní proti uzneseniam okresného súdu o predĺžení väzby v prípravnom konaní a o ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby nemal reálnu možnosť posudzovať uplatnenú námietku sťažovateľa po vecnej stránke, a to pre absenciu dostatočnej, resp. konzistentnej argumentácie. Z rovnakých dôvodov nemá ani ústavný súd možnosť zaujať vecné stanovisko v tomto smere. Rozhodne nie je úlohou ústavného súdu „domýšľať si“ skutočnosti, resp. okolnosti, ktoré by mohli prípadne zakladať príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením obhajobných práv sťažovateľa a rozhodovaním o jeho väzbe a takýmto spôsobom nahradzovať absentujúcu argumentáciu zo strany sťažovateľa.

24. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2018